

Ebergőc – Orchidea tanösvény

KÉTÉLTŰEK, HÜLLŐK ÉS EMLŐSÖK

Vöröshasú unka (*Bombina bombina*)¹

Európában keleti elterjedésű faj. A kifejlett állat 4–5 cm hosszú. Teste zömök, feje rövid és lapos, szemei kiállóak, pupillái szív, csepp, vagy háromszög alakúak. A hátoldal és a végtagok felső felszíne szürkés vagy zöldes színű, amelyet sötétebb foltok tarkítanak. A hasi oldal sötét (fekete vagy kékesfekete) alapon narancs- vagy citromsárga foltos, apró fehér pettyekkel. Tápláléka apróbb rovarokból, pókokból, meztelen csigákból áll. A lárvák vízibolhával, puhatestű vízirovarokkal táplálkoznak. A hímek április elejétől a víz felszínén lebegve belső hanghólyagjuk segítségével folyamatosan szólókatják jellegzetes „unk-unk” hangjukkal a nőstényeket. A nyári időszakot folyamatosan a vízben, vagy közvetlen közelében tölti, de tartósan nem hagyja el azt. Október elején elhagyják a vizet és a szárazföldön keresnek maguknak fagymentes helyeket a tél átvészelésére. Az ebergőci láprét területén tavasszal az árkokban, vízállásokban tömegesen jelenik meg.

Fürge gyík (*Lacerta agilis*)²

Élőhelyét tekintve nem válogatós, a magas fűvű, nedvesebb területeket különösen kedveli, a láprét területén szinte mindenhol előfordul. A fürge gyík általában arasznyi hosszú, de akár a 30 cm-t is elérheti. Teste zömök, farka ellenben meglehetősen hosszú, kb. 1,5-szerese a testének. Végtagjai vastagok, feje széles és rövid. A nemek méretüket tekintve hasonlóak, de színezetük alapján könnyen meg lehet őket különböztetni: a hímek oldala és lábai fűzőldék, a nőstényekéi azonban világosbarnák. Táplálékát különféle ízeltlábúak, pókok lepkék jelentik. Márciustól októberig aktív, a telet fagymentes helyeken, lyukakban, farönkök között tölti, melyeket nyáron többnyire éjszakázásra is használ.

Törpeegér (*Microtus minutus*)³

Európa legkisebb rágcsálója. Testhossza mindösszesen 8–13 cm, amiből a farka csaknem a fele. Testtömege 5–11 gramm. Színezete aranybarnás-vöröses, hasa és lábai fehérek. Hátsó lábai valamivel hosszabbak az elsőknél. Farka kapaszkodásra alkalmas, dugóhúzó szerűen felcsavarható, segítségével nagy biztonsággal mozog a sűrű növényzet közt. Az Ebergőci láprét területén többnyire a náddal körülvett fűz bokrok környezetében lelhetünk nyomaira. Táplálékát többnyire magok, fűfélék hajtásai teszik ki, de szívesen fogyaszt ízeltlábúakat is. Jellegzetes gömb alakú fészket a legsűrűbb növényzetben nádszálakra vagy bokor ágára építi 50–150 cm magasságban, melyet vékony szálakra hasogatott növényi részekből nagy gonddal sző, majd nádbugával, iszalag repítőszőrrel bélel ki. A fészkek egy nap alatt elkészül. Bejárata mindig lefele néz. Élethossza mindösszesen 16–18 hónap. Télen talajba készít fészket, melybe táplálékot gyűjt, hisz téli álmot nem alszik.

Durvavitorlájú törpedenevér (*Pipistrellus nathusii*)⁴

Kistermetű denevér, bundája tömött, színe a háton barna, a hasi oldalon szürkésbarna. A szárnyvitorla és a többi bőrfelület is barnásfekete. A szárny keskeny, hátsó szegélyén vékony sárgás szegély húzódik. Előnyben részesíti az ártéri ligeterdőket, a mocsaras, nedves élőhelyeket, így sötétedés után gyakran láthatjuk egyedeit a láprét felett cikázni. Szálláshelyeit, szülőkolóniáit leggyakrabban faodúokban alakítja ki, de épületek zugaiban is rájuk bukkanhatunk. Mesterséges odúkkal már több helyütt sikerült megtelepíteni. Téli szállásként kizárólag faodúkat használ. Röpte gyors, fordulékony, főként szúnyogokat fogyaszt. Téli és nyári szálláshelyei sokszor nagy távolságra vannak egymástól, a megtett út akár 1000 kilométernél is hosszabb lehet.

